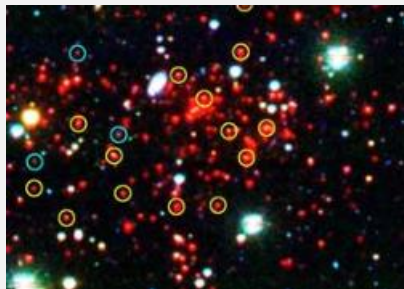

رصد بزرگترین خوشه کهکشانی

اخترشناسانی که در جستجوی بزرگترین و دور افتاده ترین گروه کهکشانی بودند موفق به کشف خوشه ای غول پیکر با ابعادی 800 تریلیون بزرگتر از خورشید در محدوده زمانی شده اند که در آن جهان نیمی از سن کنونی خود را داشته است.

اخترشناسانی که در جستجوی بزرگترین و دور افتاده ترین گروه کهکشانی بودند موفق به کشف خوشه ای غول پیکر با ابعادی 800 تریلیون بزرگتر از خورشید در محدوده زمانی شده اند که در آن جهان نیمی از سن کنونی خود را داشته است. به گزارش مهر، این خوشه کهکشانی با نام SPT-CL J0546-5345 به اندازه ای از زمین دور است که درخشش آن پس از هفت میلیارد سال به سیاره زمین می رسد.

اخترشناسان از این رو مجذوب چنین ساختارهای کیهانی غول پیکری هستند که این ساختارها می توانند آنچه در جرمگین ترین بخش های جهان رخ می دهد را نمایان کنند. کیهان شناسان کنجکاو در جستجوی اطلاعاتی هستند که به آنها کمک کند چگونگی متولد شدن جهان هستی را دریابند و نقش انرژی تاریک را در روند سرعت گرفتن رشد جهان درک کنند. همچنین چنین اطلاعاتی می تواند به اخترشناسان در درک نحوه شکل گیری کهکشان ها نیز کمک کند.

از این رو زمانی که گروهی از محققان در حال بررسی محتوی و ابعاد SPT-CL J0546-5345 هستند، دیگر محققان هنوز در حال شکار به سر می برند ، به ویژه از زمانی که کاربردی بودن تکنیک جدیدی که خوشه کهکشانی «اوبر» را کشف کرده ، به اثبات رسیده است.

کشف SPT-CL J0546-5345 و تایید آن به عنوان یکی از بزرگترین خوشه های کهکشانی که تا به حال در فاصله هفت میلیارد سال نوری کشف شده ، نشان می دهد شیوه های جدید اکتشافی ، از قبیل تلسکوپ های جدید پرتو ایکس یا پرتو فرسرخ ، کاملاً موفقیت آمیز عمل می کنند.

به گفته اخترشناسان ، خوشه های بسیار عظیم، به شدت کمیابند از این رو برای یافتن آنها باید بخش بزرگی از آسمان را مورد جستجو قرار داد. ابعاد خوشه ها با درک چگونگی شکل گیری آنها در ارتباطند و از این رو یافتن بزرگترین خوشه ها می تواند در درک نهایت چنین ارتباطی بسیار تاثیر گذار باشد. از سویی دیگر تعداد و ابعاد ابرخوشه های کهکشانی در شفاف سازی درک نظری از چگونگی شکل گیری جهان نیز نقش خواهد داشت.